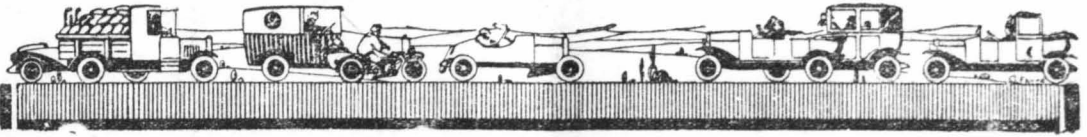

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τίμηται παντού δρχμαξ 4. Η αουβάρειτος υπερτιμήσις των παρά των Ύποπρακτορείων απαγορεύεται.

Η υπό των άναγνωστών μας άποστολεμένη συνεργασία και μη υπονομευόμενη υπό δικαιωμάτων χρήσεως έκ δρχμαζών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όψην.

Πολλοί άναγνώσταί μας μάς γράφουν ότι επιθυμούν να προμηθευθούν τας ένδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομητικά τών περιοδικών μας, αλλά δυσκολεύονται εις την έξοδον έπιταγών. Για να τούς διευκολύνουμε σχετικώς, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τó αντίτιμον τών συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, Ημερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, ακαθόριστες τιμής.

Μισσέ Τζανν ή ν. Χιον. Μάς γράφετε στό μπουλετιν σας : Μισσέ Διευθυντή μου. Σάν είδα γραμμένο τόν κάρτ ποστάλι σας τό γράμμα μου καί τό ποίημ, έν μισράν νά σας Ιστορήσω, ήντά παθα. Έκόντεν'ά ζουραθώ άπέ τί χαρά μου. Έν τώρησις όμως νά κάμετεν βοήθεια τά μυστικά μου σέ βλον τόν κόπον. Μ' έλα δ' εντά, έν έφρονίμενα, μόνο θέλω νά πάω κ' άλλα ρεζιλία και γιά δαίτο σας στέλω άλλο ένα ποίμα πού λέει ήντά παθεν Άλλη κνιά βολάν ό Μισσέ Βουληξί σάν πηεν στό παζάρ ν τής χώρας. Μισσέ Διευθυντή μου, σας ήστειλα έχτός άπ' εντό τό γράμμα κ' άλλα τρία καί έδημοσιέψτεν μόνο τά δυό έν έξέρω πώς έπαράσσειν: τό τρίτον καί έν τό λάβετεν, γιατί έν έγράφετεν τίποτι. Είμαι στενωχωρημένος πού έν τό λάβετεν γιατί άν πτοχτεν λαβομένο ήήλα γράφετεν κάνα λόγω. Έν έν ανάγκη όμως νά στενωχοριόστεν άν έν σας ήθωκαν τόν μ'ίτρον άπέ την ποστά ή σας τόν Ξαναστείλω έχοντός. Σάς τά γράφομ τ'έντα ή και συλλογοΐμαι τόν καλόν καρφόν, πού έρχετε τρείς παράδες τό ψαλίμ, πότον βραινεν ένα γράμμα ή π'ά. Έκείνος μ'άρου μου, άν άργόσος έπήανε καμν'άν βολάν. Τώρα χάνετε κιάλας, Αδούλσ σας. Μισσέ Τζαννής Όμοιολογούμεν, έίλε κ. Τζαννί, ότι δέν καταλαβαίνωμ γιά ποιά γράμμα λέτε. Κάθηκε έπιστολή σας ; Πάντος νά τό σημερινό ποήμ'α σας :

Ο ΜΙΣΣΕ ΒΟΥΡΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΠΟΥΖΙ

Έπ'ην ό Μισσέ Βουληξί στής χώρας τό παζάρι καί συλλογοντανε πολύ ήντά πρελεν νά πάρη. Ένας μαριβέξ φώναξεν ποίος άπ' έδώ θά πάρη πού ήντα τό καρπούζια μου μεγάλα αά γαδαρού. Έθάρην ό Μισσέ Βουληξί πώς μέσα στό καρπούζιν έως τ' αυγό τής θρηνας θά έρχενη γαδοϋρην. "Α πάρω έναν καρπούζον και πόσα ά κοστίζη, γιά ναούρ έναν γάδαρον και νά μου τόν κλωσήρη ; Στο δρόμο μας πού πηαινεν σάν ήπειν' αυ τή χώρα

Τέλος, εκείνο τό μαστίν, τό γλακό, φοουκά, θάρη ή δέν θάρη ; Στέλιτε τό πρίν κλειόμεν τούς οφθαλμούς μας και άπέλαβωμεν τό κόσμου τούτου...πι-κρημίνη και άγλάκιστοι. — Β εν. Κ έ ρ. Σπάρτην. Τα ποήματα σας καθόλου καλά, δυστυχώς. Ίδου ένα από αυτά :

ΦΕΙΝΟΠΩΡΟ

Βορεάς έφρίσξε και άνεμοκάλη τό καλοκαίρι θά συντριβή (.....) δοσμού ένα φίλ. Τα δένδρα και τ' άνθη ό χειμώνας τά σκιάξη κ' εκείνα γαπούνται λυγίζου φιλιόνται. Τα ποιά κ' οι πελαγοί κ' αυτοί από φιλιά γλυκά άγκαλιασμένοι πετόν χορτασμένοι. Έγώ μόνος θά είμαι μέστον κού χειμώνα μακρά ποσένα Ξένο πουλί (.....) δοσμού ένα φίλ.

ήφεν του ό καρπούζος κοντά στην κατηφόρα. Τόν ήβλεπεν πού κούανε και χάρην παρακώτο σ' ένα θανι πού μεϊς στην Ξιό τό λέμεν δλο σπάρτο. Μά μες τό σπάρτο ήτανε ένας λαγός χωσιμένος και τρώμαξεν τόν καρπούζον σάν τούτεν συστημένος. Φεύγει άρ' τό σπάρτο ό λαγός με τρομαμμένη μοϋρη και θάρην ό Μισσέ Βουληξί πώς ήταν τό γαδοϋρην. — Α μωρέ, λέει ό Βουληξί, καλά με λέν γρονσοΐζην, πού ήπειν μ' ό γάδαρος πομεί' αυ τό καρπούζιν !..

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατω.κία : Χαλάνδρι) "Όροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» Έσωτερικό δι' έν έτος Δρχ. 200 ΙΙ "Έξωτερικό Δολλάρια 6 "Έξωτερικό » 100 ΙΙ "Αμερικής » 7 και δι' όλην την Άρκήν και Βελγικόν Κογκό έπίσημα συνδρομή σελήνια 30 ΑΙ έπιστολαί καί τά χρηματικά έμβόλια δέν ν' άπευθίνονται προς τόν ιδιοκτήτην τής «Οικογενείας» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Λέκα 7 Τμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4 ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» Έν Άμερικη, διά την έγγραφην συνδρομητών και διά την κατά φύλλον πώλησιν ή Έταρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, έμποροσποιημένη παρά τόν κ. Κ. Καλφροϋλου, και έν Βελγικόν Κογκό ό κ. Γεώργιος Άντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo Belge, όπου δέν ν' άπευθίνονται οι ένδιαφερόμενοι.

Σας συμβουλεύουμε και σας να πάρετε να γράφετε στίχους. Να πάρετε όριστικές. Άκούστε την καλή και φρόνημη συμβουλή μας. — Ίθα κ.η.σ.α.ν. Μάς γράφετε στην τόσο ελκρικη έπιστολή σας :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Δυστυχώς ούτε προς τό παρόν, ούτε εις τό μέλλον θά μπορούσα να καταπολέμη την μαγιά τής ποιησεως. Αυτό τον δρόμον, τόν όποιον μου υπέδειξε μια άάρατος δύναμις, αυτόν θ' ακολουθήσω, έστω και άν πρόκειται να μη κερτίσω τίποτι. Διότι όλα τά πράγματα μου φαίνονται πολύ μικρά έμπρός εις τά πατριωτικά ποιήματα και τούς θρησκευτικούς ύμνους. Σού στέλω τόν τελευταίον προς τό παρόν ποιήμα μου, τό «Ένερα και Ζωή». Χαίρε, άγαπητό πάντα «Μπουκέτο», κομωμένο από τ' άνθη τής Φιλολογίας.

Σας ευχαριστούμεν, άγαπητή φίλη, γιά τά εύγενικά σας λόγια. Καλή ή έ-βέα σας να γράφετε πατριωτικά τραγούδια. Σας τιμωρ ή σκέψεις και ή γνώ-μες πού μάς γράφετε. Δυστυχώς όμως ή πατριωτική ποιησις εινε πολύ δύσκο-λη. Χρειάζεται δυνατό ταλέντο, διαφορετικά καταστά έρηρα θεματογραφία. Τό ίδιο περίπου συνέηη και οι σας και ίδού μερικοί εκ των στίχων σας :

ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΣΩΗ

Όταν ό ήλιος έδουσε και βγήκε τό φεγγάρι, ό ύπνος θέλησε κ' έμ' ήμ' ήμ' ήμ' νά με πάρη. Είδα στρατό στόν ύπνο μου, κοντάρα, πλοία, τούσα, πώς δλο άγωνίζομαστε γιά την λαμπρή τή δόξα.

Οι κάματοι κ' ή άκρογιαλιές ήγιναν ποτάμι, από τό αίμα, και έμεις είχαμε άποκάμει. Οί σάλπιγγες εις τά βούνα τριγύρω άνηχηόσαν κ' οι φοβισμένοι πεά έχθροί προς τό γιאלό περούσαν.

Δέν με φοβόσενε έχθροί, ό φόβος δέν με λυώνει, ή Νίκη μούδουσε φτερά κ' ή Δόξα μ' άνιχνώνει, κ' άπ' την κορφοϋλα του βουνοϋ προς τό γιאלό πετώ

και τούς πεσιμένους μας νεκρούς νά στεφανώσουν πάο. Φωνάζω, τί σημαία μας κρατάντας γιά λαμπάδα : «Δόξα σε σας πού πέσατε γιά τή γλυκιά Έλλάδα», κλπ.

Και τώρα άκούστε τή συμβουλή μας, συμβουλή φιλική και ελκρικη : Μη γράφετε πατριωτικά τραγούδια, ούτε θρησκευτικούς ύμνους. Έχετε τις άραίες ιδέες σας σχετικώς. Μη θέλετε όμως να τις κάμετε στίχους. Γράφετε όποιουδή-ποτε άλλου είδους ποιήματα. Θα έπιτύχετε περισσότερο. — Πότην Άλλω-να ν. Τό ποιήμα σας όχι τόσο καλό. Με τόν καιρό ίσως γράφετε καλύτερα. Διαβάξτε "Έλληνας ποιητής. — Ν. Ω. Π. Τό ποιήμα σας δέν εινε καλό, ά-γαπητή φίλη. Χάρην τής δημοκρατικησής μάστιας δημιουργήτε λέξεις κακόη-χες, άνυπαρκτες σχεδόν. Δημοσιεύουμε εδω την άρχή του :

ΟΙ ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΙ

Σ' ένα σοκκάτι, έβριμ με τό βράδυ ήσοικι, πού τρέμ' ή γής στό λάτμημά τους, τρεκλάνε, βουλιαγμένοι στό σκοτάδι, πού τό θαρροϋν σ' αλήθεια Ξύπνημά τους. Πέφνον σκοπούς στό στόμα και στό μάτια, δάκρυα κλυόντες, τó γιατί δέν Ξέφνον, πού νά τό Ξέφρον τώρα στα γεράτια,

πώς στη ζωή τά δάκρυα θάν τους (φέρουν !)

Στ' άργό περπάτημά τους λέρτε: ή (πάσα

ζωή και στό κουφάρι της σκοντά-φτυον),

πέψτε, στη μεθυσμένη τους άνάσα, και στη βλαστήμα ό κόσμος και (τόν θάφτυον).

Γλυστράνε ήσυχα—κ' οι τρείς — (κατόπι,

ντί ! ντάν ! άκούξ κ' οι νεκροτότοι τομιάσεν, στό Ξοδι, πλοισιο γέμα.

..... "Εκείνο μάστιχα τό εγεράτεις, άντι τού εγεράτεις, εινε πολύ κα-κόηχο. Καί τό επάσας, γιά νά τό ρι-μάρετε με τό άνάσας, άνωπόρο. Άποφύγετε στό έξής τις όπερβολές αυτές. Καί μη βιάζεσθε να ήτε δημο-σιευμένα τά έργα σας.